

Költészet napja

1.a	2.a	3.a	4.a	5.a	6.a	7.a	8.a
1.b	2.b	3.b	4.b	5.b	6.b	7.b	8.b

Nagy Bandó András: Amit nem értek

Nem értem Piroskát, a farkast se értem,
ezért a mamámtól folyton újra kérdem:

Mért élt az erdőben egyedül a néni?
Mért nem tudtak néki közellátást kérni?

[Vissza](#)

Nemes Nagy Ágnes: A titkos út

Hogyha most elindulok,
aztán balra fordulok,
egy kis útig, titkos útig
lábujjhegyen eljutok.
Egyik oldalt házak háta,
fal a másik oldalon,
és a lombok zöld szakállá
átömlik a kőfalon.
Nem jár erre senki, senki,
csak talán a Nem-tudom-ki,
az is akkor, hogyha kell,
kézenfogva Senkivel.
Messze innen utcalámpa,
Messze dong a kisvasút,
igy büjlik a -
pszt, pszt!
igy lapul a -
pszt, pszt!
titkos út.

[Vissza](#)

Petőfi Sándor: Csatadal

Trombita harsog, dob pereg,
Kész a csatára a sereg.
Előre!
Süvit a golyó, cseng a kard,
Ez lekesíti a magyart.
Előre!

Föl a zászlóval magasra,
Egész világ hadd láthassa.
Előre!
Hadd lássák és hadd olvassák,
Rajta szent szó van: szabadság.
Előre!

[Vissza](#)

Zelk Zoltán: Hóvirágok, ibolyák

"Jó reggelt, Nap, ég, hegyek,
aludtunk egy éven át."
Így köszönnek a kibújó
hóvirágok, ibolyák.

"Jó reggelt, szél, fellegek,
jó reggelt, te szép világ!"
Bólogat a kék ibolya,
nevetgél a hóvirág.

[Vissza](#)

Barak lászló: Időbolt

Tegnapelőtt titokban
időboltot nyitottam.
Kapható volt minden nap:
a holnapután s a tegnapi...
Hol van már a tavalyi hó?

Nem gondoltam, hogy a boltban
olyan lesz a forgalom,
hogy a percek,
másodpercek
nyitás után mind elkelnek.
Itt állok most idő nélkül,
semmim, semmim, semmim nincsen -

[Vissza](#)

Csoóri Sándor: Csodakutya

Ha hiszitek,
ha nem is,
volt egy kutya
nekem is,
piros volt az orra,
lapulevél nagy füle
lelógott a porba.

Csoda egy kutya volt:
holdsugáron
lovagolt,
s csillagfejű csikókat
terelt udvaromba.

[Vissza](#)

Romhányi József: Nyúliskola

Erdősélen nagy a móka, multság,
iskolába gyűlnek mind a nyulacskák.
A tanító ott közében az a nyúl,
kinek füle leghosszabbnak bizonyul.
Kezdi az oktatást egy fej káposztával,
Hallgatják is tátott szájjal.

- Az egymást tapasztó
táposztó
levelek képezte káposzta
letépett
levelein belül tapasztalt betétet,
mely a kopasztott káposzta törzse,
úgy hívják, hogy torzsa.
Ha most a torzsára
sorjába
visszatáposztjuk
a letépett táposztó káposztaleveleket,
a tapasztalt rendben,
akkor szakasztott, helyesen
fejesen
szerkesztett káposztát képeztünk.

[Vissza](#)

Aranyosi Ervin: Nevetnem kell

Megszállt a kisördög,
folyton nevetnem kell!
Képzeld, nevetéssel
indul minden reggel.
Mindegy hová nézek,
mindegy mit csinálók,
bármit a világban
viccesnek találok.

A hétköznapokat
sem veszem komolyan,
hisz, aki nem nevet,
hát tudod, az olyan...
Olyan kis szomorú,
vagy bánatos kedvű,
mint a barlang mélyén
éppen megereedt fű.

[Vissza](#)

Lackfi János: Mobiletűdök

Most nem hallom, mert egy alagútba értem,
Most nem tudunk beszélni, mert éppen fizetek,
Most meg fog szakadni, mert metrózom éppen,
Most leteszem, mert furcsán néznek rám a népek,
Most éppen itt vagyok, te hol vagy?

Most szaggatott, mert megy a rádió,
Most nem hallom, túl hangos a busz motorja,
Most esküvőn vagyok, a pap csak mondja-mondja,
Most elfogja a térerőt az aluljáró betonja,
Most éppen hol voltál, hol nem voltál!

[Vissza](#)

Kányádi Sándor: Az okos kos

Lucskos, latyakos
ősz vége volt, akárcsak
most,
mikor vásárra vittek egy kos.

Szép nagy állat volt,
fajtisza racka,
sajnálta is nagyon a gazda,
de nem volt mit tenni,
mivel a kos nem tudott
viselkedni.

[Vissza](#)

József Attila: Mama

Már egy hete csak a mamára
gondolok mindig, meg-megállva.
Nyikorgó kosárral ölében,
ment a padlásra, ment serényen.

Én még őszinte ember voltam,
ordítottam, toporzékoltam.
Hagyja a dagadt ruhát másra.
Engem vigyen föl a padlásra.

[Vissza](#)

Varró Dániel: E-mail

Hát el vagyok egészen andalodva,
és gyöngé szívem, imé, reszketeg,
mióta éjjelente, hajnalonta
veled titokban imélezgetek.

Nem kell megszólítás, se semmi címé,
és az se baj, ha nincs enézet,
csak kebelembe vésődjék e négy szó,
hogy: Önnek új levele érkezett!

[Vissza](#)

Reményik Sándor: Akarom

Akarom: fontos ne legyek magannak.

A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Am a kalász nem az ő érdeme.

[Vissza](#)

Kosztolányi Dezső: Akarsz-e játszani

A játszótársam, mondd, akarsz-e lenni,
akarsz-e mindig, mindig játszani,
akarsz-e együtt a sötétbe menni,
gyerekszívvél fontosnak látszani,
nagykomolyan az asztalfőre ülni,
borból-vizből mértékkel tölteni,
gyöngyöt dobálni, semminek örülni,
sóhajtván rossz ruhákat öltetni?
Akarsz-e játszani, mindent, mi élet,
havas telet és hosszú-hosszú őszt,
lehet-e némán teát inni véled,
rubinteát és sárga páragózt?

[Vissza](#)

József Attila: Születésnapomra

Harminckét éves lettem én -
meglepetés e költemény
csecse
becse:

ajándék, mellyel meglepem
e kávéházi szegleten
magam
magam.

[Vissza](#)

Ady Endre: Őrizem a szemed

Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Orizem a szemedet.

Világok pusztulásán
Ósi vad, kit rettenet
Úz, érkeztem meg hozzád
S várok riadtan véled.

[Vissza](#)